

Ю 25793

Мавжуда Ибайдуллаева

Сизга гул
келтирдим

Ю 25793
0.

2000A-3170

Мавжуда Ибайдуллаева

*Сизга гул
келтирдим*

Шеърлар

КОНТРОЛЬНЫЙ ЭКЗЕМПЛЯР

АДАБИЕТ ЖАМҒАРМАСИ НАШРИЕТИ

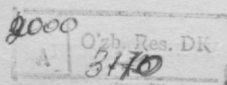
Ўз2
И12

Ибайдуллаева Мавжуда.

Сизга гул келтирдим: Шеърлар.—Т.:
Адабиёт жамғармаси нашр., 2000. — 24 б.

Мавжуда Ибайдуллаеванинг шеърларида мураккаб-талотўп дунёга содда, самимий қалб билан боқиб турган аёлнинг кўнгил тугёнлари гупуриб туради. Шоира дунёни пок, ҳалол, гўзал кўришни орзу қилади ва шу юксак туйғуларга талпиниб яшайди. Унинг шеърлари—эзгулик ва ёвузлик, муҳаббат ва нафратнинг зиддиятидан туғилган шеърлардир. Шунинг учун ҳам бу шеърлар юракни эзгулик ва яхшиликка ошно этади.

Ўз2

© Адабиёт жамғармаси
нашриёти 2000.

10 25793
0

СУЗ ГАВҲАРИ

Ҳуда-беҳуда сўзлаб,
сўз нархин арзон қилманг,
Дўсту душманингизга
қалб сирин аён қилманг

Майли, сўзга хасис деб
айб этсин сизни олам,
Ўзингизга бемаврид сўз ила
зиён қилманг.

Кўнгил дастурхон эмас,
ёйманг дуч келган жойга,
Дилга келган ҳар гаини
тил ила баён қилманг.

Дейдилар: айтилган сўз
мисли отилган ўқдир,
Шишадек кўнгилларни
бу ўққа нишон қилманг.

Уч киши билган сирни
билиб олгай бутун эл,
Ўзингиз ёйган сирни
ҳар касдан гумон қилманг.

Тил гоҳо дўстингиздир,
гоҳо душманлик қилур,
Не келса тилдан келур,
охири пушмон қилманг.

* * *

Пешонам шўр дея нолима, инсон,
Не кўргулик келса, айбдори ўзинг.
Амалга ошгуси ҳар иш, бегумон,
Гар ният холисдир, гар чиндир сўзинг.

Оғир жудоликлар тушгайдир бошга,
Гоҳ кимдир бевафо, гоҳ кимдир хоин.
Билким, зар бошқаю, оддий жез бошқа,
Диёнат—хиёнат ёнма-ён доим.

Кимгадир кераксан, шунинг ўзи бахт,
Беҳуда ўртаниб куймагил асло,
Дунёга мўлтираб боқмагил карахт,
Сендан чирой очиб яшнасин дунё.

* * *

Тошни юксакларга кўтармоқ азоб,
Инсон терга ботиб, ҳориб-пишади.
Юксакдан бир ҳимо қилсанг бас, шу тоб
Ҳар қандай тош жарга бориб тушади.

Ҳурмат ҳам, қадр ҳам тош каби, зотан,
Азоб-ла элтасан ҳув юксакларга,
Гоҳ оддий адашиш, оддий хатодан
У тошдек думалаб кетади жарга.

ТАЗОДЛИ ДУНЁ

Эл аро нақл бор, ёлғонми ё чин,
У кўзинг бу кўзга ёвдир беомон.
Бу сўзинг маъноси нима? Не учун
Инсонлар бир-бирин кўради ёмон?

Бор бўлсанг кўролмас,
йўқ бўлсанг, золим,
Ҳар лаҳза, ҳар дамда чолмоқ бўлади.
Иши тушганида ҳазиму ҳалим,
Борингни суғуриб олмоқ бўлади.

Азалий мерос-ку эзгулик, савоб,
Жаҳолат, ёвузлик қайдан юқади?
Шу савол бағримни қийнар бежавоб,
Шу савол юрагим мудом сиқади.

Ёддадир онамнинг ўғит бериши:
«Сабр таги—олтин, қизгинам, билгин,
Қоронғу бўлса гар ойнинг ўн беши,
Ўн беши ёруғдир, қаноат қилгин».

Зиддиятли дунё, ўйга толаман,
Майли, ёмоннинг ҳам бorigа шукр.
Шунда оқ-қорани англаб оламан,
Яхшиларни кўриб қиламан зикр.

Кўксимда юрагим уриб тураркан,
Чидайман барига — ширинми, тахир.
Яхшию ёмонни кўриб юраркан,
Бу очиқ кўзларда нима айб, ахир?!

БАЪЗИ БИР АЁЛЛАР

Хаёллар,
 хаёллар,
 сўнгсиз хаёллар...
Қалбимни ҳамиша тирнар саволлар,
Ҳой, сиз йўл четнда турган аёллар,
Қайда қолди номус, иффат, ҳаёлар?..
Наҳот алмашдингиз аёллик шаъни,
Оналик меҳрини лаҳзалик ҳирсга?!

Ташлаб кетаркансиз бир норасидани,
Унинг кўз ёшлари увол-ку сизга.

Ким кўрган гўдакдек тоза сеҳрни,
Ойни этак билан ким ахир ёпгай?
Сизнинг жонингизда сўнган меҳрни
Наҳот у болалар уйдан топгай?

Гоҳида қош қоқиб, гоҳо кўз сузиб,
Ишратнинг туманли кечаларида,
Юрибсиз кимнингдир бахтини бузиб,
Бу нопок қабоҳат кўчаларида.

Ҳақиқат олдида бир сўз демассиз,
Азалдан покликнинг тимсоли — Аёл!
Сиз эса на она, на ёр эмассиз,
Сиз фақат ҳаётга заволсиз, завол!

ИШОН

Борлигим эдинг сен, сўзимга ишон,
Зорлигим эдинг сен, ёнганман чунон.

Юракдаги дардим, кўз ёшим эдинг,
Дилда чўкиб ётган бир тошим эдинг.

Қушларим вижирлаб қайтган боғ эдинг,
Ишониб суянсам — суянч тоғ эдинг.

Афсуски, саробни бахт деб билибман,
Мен сенга суяниб хато қилибман.

Орзулар тўкилди бамисли хазон,
Нечун мен йўлингга қарайман ҳамон?!

Мени қулатмасин бу қайғу доғи,
Елкамдан суягил, эй тақдир тоғи.

МУВАШШАҲ

Қизим Дилдорахонга

Дилимнинг бир парча бўлаги ўзинг,
Илинжим, кутганим, тилагим ўзинг.
Лўппи юз, қора кўз, керагим ўзинг,
Давою дармоним, юрагим ўзинг.
Орзудек бепоён бахт тилай сенга,
Равзан сафодан тахт тилай сенга.
Ададсиз орзулар йўлдошинг бўлсин,
Халлоқ мададкоринг, қўлдошинг бўлсин.
Ота-онанг кўнглини нурафшон этгил,
Неки ният қилсанг, барига етгил.

ЭРКАКЛАР

Шарқона удумларда улуғ инсон — бу эркак,
Нечун улуғ эканин ул англамоғи керак.
Оилада Ота бу — фарзанд учун андоза,
Фарзандга оталарнинг ибрат,
ардоғи керак.

Ҳаёт фақат ялакат айш эмас, ишрат эмас,
Умр — ёниб яшамоқ,
беш кунлик ғафлат эмас.

Умр — бу ниҳоллардан
навқирон боғ яратмоқ,
Қилган ҳимматинг учун
бировга миннат эмас.

Ҳар савдо унутилгай,
ғам ўтар, заҳмат ўтар,
Кетгай топганинг дунё,
шон ўтар, шуҳрат ўтар.
Эл аро элга азиз фарзанд этсанг тарбият,
Хайрингга дуо етар, эҳтиром,
раҳмат етар.

Дил деган бир кўзгу бердим, синдирманг,
Сизга гул келтирдим, сўлдирманг уни.

* * *

Баҳорда ўру қир, ҳатто том гуллар,
Ҳаёт шаробидан лола жом гуллар.
Меҳрингиз қуёши куйдирди мени,
Намозшом гуллагай намозшомгуллар.

* * *

Инсон бахтсизликка йўлиқса, билгил,
Устидан кулмоқлик асли бир гуноҳ.
Меҳрга муҳтождир ҳар бир хаста дил,
Дунёга ўт солгай қалбдан чиққан оҳ...

* * *

Дунёда ҳасадчи, гийбатчи юки
Ҳар қандай юкдан ҳам оғир бўлади.
Бахтлилар омадин кўролмай, бир кун
Аламдан юраги яғир бўлади.

* * *

Кибру ҳаво, манманлик
Охир бориб паст қилгай.
Ҳасадчи ҳам ўзи, ҳам
Узгаларга қасд қилгай.

* * *

Қуйган латтанинг кам-кам
Бурқсибон иси чиқар.
Ҳар қандай ёлғоннинг ҳам
Бир кун миси чиқар.

Утиб борар экан не давру даврон,
Ҳар қалбда мангулик энг ширин армон.
Не-не кошоналар вайрона бўлди,
Тоғлар тоғлигича турибди ҳамон.

ТУҒЁН

Ёдийгдами, илк бор учрашдик,
Қалбимда уйғотдинг бир туғён.
Кўзлар беихтиёр тўқнашди,
Юрагимга тушди ғалаён.

Интиқ кўнгил сенга талпинар,
Не қиларин билолмас асло.
Беҳаловат ҳаловатимсан,
Сенга жоним фидо доимо.

Қалбим муҳаббатга муштоқ, зор,
Аммо ўшал кўзлар бепарво.
Наҳот севмоқ гуноҳ, суймоқ — ор,
Наҳот ёнган дилга йўқ даво.

Қун келарми, қўлингдан тутсам,
Қалб сиридан этсам хабардор?
«Сиз кераксиз» сўзин эшитсам,
Бахтиёр бўлардим, беихтиёр:..

БАҲОР

Зумрад сепин ёйди боғларга баҳор,
Чўлларга, қирларга, тоғларга баҳор.
Боғларни тўлдирди саъваю қумри,
Булбулу қарғаю зоғларга баҳор.

Юракда туйғулар янгидан-янги,
Кўзимга бу дунё покиза, рангин.
Бу сокин умримни хушбўю гулгун
Чевирди бир гўзал чоғларга баҳор.

* * *

Қалбим озор чекди ёлғон сўзлардан,
Беҳолгина қаддим босди оғир ғам,
Табассумлар ёнган ўша кўзлардан
Наҳот чекдим шунча изтироб, алам.

Ҳаёт қамчилари мунча шафқатсиз,
Сўраб-суриштирамай савалар, эвоҳ.
Дилга ранж етказган,
дўстим, фақат сиз,
Иғвою туҳматдан кўнгил чекар оҳ.

Мен сизга ишониб қилдимми хато,
Дилнинг синмоғига бир сўз етаркан.
Наҳот яхшилиқнинг эвази — жафо,
Ҳатто жон берганинг ташлаб кетаркан.

Энди япроқ каби титрайди юрак,
Бўғзимга тиқилиб келади бир сўз.
На илож, барига чидамоқ керак,
Неки бошга тушса, кўрар экан кўз...

* * *

О ҳисларим, ўйноқ ҳисларим,
Қайноқ дилнинг учирмалари.
Туйғуларим — сирдош дўстларим,
Беором қалб кечинмалари.

Вужудимни ёқар ҳаяжон,
Хаёлларим беадад, чексиз.
Қачон тугаб битар бу ҳижрон,
Кутмоқдаман. Сиз ҳамон тексиз.

Ҳижрон чексиз... Изтироб чексиз..:

КИМДАН ХАТО УТДИ

Сенданми ё мендан ўтди бу хато,
Айтишдик, хатолар кетди қалашиб.
Тийилмаган тил-ку айлади адо,
Рашк-ла беҳудага қолдик талашиб.

Дарз кетди шишадек кўнгил бус-бутун,
Икки юрак қолди ҳувиллаб бўм-бўш.
Айрилиқ кунига айланди бу кун,
Шайтон сўзи ила бошдан учди ҳуш.

Турмуш — мушт дегани асли рост эмиш,
Инсонга гинаю дард пешвоз эмиш.
Бахтли бўлар экан ҳамиша, ҳар он
Узин илк хатодан тиёлган инсон.

* * *

Юрагинг тўлдирса пушаймон, алам,
Демак, адашгансан, сен ўзинг айбдор.
Ҳаётда қоқилсанг, кўзинг бўлса нам,
Бунга боис бордир, бунга сабаб бор.

Юрмагил беҳуда кўзингни ёшлаб,
Жарга элтар эгри босилган қадам.
Дўстларинг бирма-бир кетсалар ташлаб,
Сабабин ўзингдан ахтаргил, одам.

Ўзингни ўтларга урмагил аммо,
Бошга тушганини шу кўз кўради.
Тақдири азалнинг ҳукми шу, илло,
Инсон нима экса, шунини ўради.

МЕҲР СЎРАЙМАН

Қодир Оллоҳ номи билан сўз бошлаб,
Босиб ўтган ҳаётимга кўз ташлаб,
Дўстларимга бахт-саодат йўлдошлаб,
Инсонларга боқий умр тилайман,
Мен сизлардан фақат меҳр сўрайман.

Умримнинг мазмунин, юракнинг кучин
Бахшида айлагум Она юрт учун.
Фарзандлар камолин кўрайлик бир кун.
Элимга омонлик, тинчлик тилайман,
Сизлардан биргина меҳр сўрайман.

Ҳар битта юракнинг олови бўлсин,
Орзудан тикланган ялови бўлсин,
Муҳаббат инсоннинг сийлови бўлсин,
Ҳар дилга жозиба, сеҳр тилайман,
Дўстларимдан фақат меҳр сўрайман.

* * *

Юрак тутунига кўмилган
Оҳ-воҳга суянмас муҳаббат.
Вафо дарёсида чўмилган
Мардликка суянар тоабат.

Ҳислар борар экан юксалиб,
Инсон гоҳ олов, гоҳ сув кечар.
Дил дилнинг меҳридан тафт олиб,
Ҳаёт қароғидан сув ичар.

* * *

Ҳаётда суянган тирагим ўзинг,
Ҳар дамда, ҳар ишда керагим ўзинг,
Қалбимнинг парчаси, тилагим ўзинг;
Шубҳалар бизга ҳеч соя солмасин,
Ётлар орамизни буза олмасин.

Ўксик юрагимни юрагинг-ла туй,
Ўтинчли кўзларим меҳр ила суй.
Ҳаёт дарси етар, ўз ҳолимга қуй,
Шубҳалар бизга ҳеч соя солмасин,
Ғанимлар орамиз буза олмасин.

Хавотирли кўзинг, айт, алдамасин,
Тилдан чиққан сўзинг, айт, алдамасин,
Эргашганим изинг, айт, алдамасин,
Шубҳалар бизга ҳеч соя солмасин,
Ҳеч кимса орамиз буза олмасин.

Ёнмасдан яшамоқ ахир не даркор,
Юракда бир умид бўлмаса, минг бор
Ҳаётга келсанг-да, бариси бекор,
Шубҳалар бизга ҳеч соя солмасин,
Ўртадан меҳрни буза олмасин.

* * *

Ўзингни санама бекаму кўст деб,
Қусурлар йўқ эмас ҳар бир инсонда.
Сирингни очмагил ҳар кимга дўст деб,
Беҳуда ёнмагил сўнгра пушмонда.

Манманлик келтиргай изтироб, алам,
Оёгинг заминдан узилиб кетар,
Қамтарлиги билан гўзалдир одам,
Инсон шу хислатдан камолга етар.

Сен кўз ёш тўксангу, парво қилмаса,
Бахтингдан севишиб, қувнай билмаса,
Қаддинг эгилганда тиргак бўлмаса,
Бундай ёстиқдошнинг не кераги бор?

Оталик бурчини унутса мутлоқ,
Фарзандлар ҳолидан бўлмаса огоҳ,
Фурур, ор йўқолса, дўст бўлса ароқ,
Бундай бағритошнинг не кераги бор?

Дилин эритмаса бу ёшли кўзлар,
Бергани — пуч ваъда, бесамар сўзлар,
Худбинлик аро ўз ишратин излар,
Бундай оғир тошнинг не кераги бор?

Куюниб сўзладим, англамадинг сен,
Уртада ётибди совуқ сукунат.
Лоқайд сўзларингни тингламадим мен,
Бу қандай ҳаётдир, қандай муҳаббат?
Наҳот пешонамга ёзилмишдир ғам,
Наҳот эҳтирослар, ёнишлар тинди?
Ортимга термулиб турибман пурғам,
Наҳот ҳузуримга қайтмайсан энди?
Севги — икки кўнгил киришган жангмас,
Менга қайтмоғингнинг ўзи кифоя.
Бир мисқол меҳрингни аямасанг бас,
Сенга суянч бўлгум бамисли қоя.
Ширин сўзларингни айтиб кел, жоним,
Булутдек тарқасин шубҳаю гумон.
Боғимга баҳордек қайтиб кел, жоним,
Кўзларим йўлингда интизор ҳамон..:

ЎУВАЙДО БОБОМГА

Шеърят гулшанин обод айлаган,
«Роҳати дил» дебон Чимён элида.
Оташ ғазалларда фарёд айлаган,
Ишқ дарё мисоли тошган дилида—
Ўувайдо бобомни ёд этгум бугун,
Жаннати руҳларин шод этгум бугун.

Замона зайлидан сўйлаб ўтдилар,
Оллоҳга муҳаббат, элга садоқат.
Гўзал ёр васлидан куйлаб ўтдилар,
Нолакор булбул ҳам лолу хижолат.
Ўувайдо бобомни ёд этгум бугун,
Жаннати руҳларин шод этгум бугун.

Азиз номларини эслаган замон,
Қалбимда туғилар улуг бир ният.
Шу ишқда ёнсайдим мен ҳам беармон,
Мени ҳам қилсайди шу ишқ тарбият...
Ўувайдо бобомни ёд этгум бугун,
Покиза руҳларин шод этгум бугун.

ҚИЗГИНА

Шўх нигоҳ ла йнгит ҳушини олиб,
Жилваю ноз ила боқар қизгина.
Қош чимриб, оташин чўғлар солиб,
Бағрин гулхан каби ёқар қизгина.

Юришлари товус каби хиромон,
Киприклари наштар каби беомон,
Йўлларида ошиқларин бағри қон,
Сенга ахир, айт, ким ёқар, қизгина.

Ёноқлари лов-лов ёниб юради,
Қўйлаклари оловланиб юради,
Неча йигит каловланиб юради,
Ишқ гулини кимга тақар қизгина?

* * *

Биламан, азизим, кўрмайсан раво
Ҳатто нозик елдан озор чекишим.
Бўлгинг келар ҳар бир дардимга даво,
Истамайсан менга тошлар тегишин.

Гоҳо қилганингда панду насиҳат,
Эшитиб тураман бошим эгиб жим,
Сенинг кўзларингда эзгу бир ният,
Меҳрингдан бу кўнглим тўлар лиммо-лим.

Ёнимда дўстлар кўп, яқину йироқ,
Ҳаёт сўқмоқлари баланд-паст экан.
Чинордек сен савлат тўкиб турган чоқ
Шунчаки таниш ҳам яқин дўст экан.

Беғараз дўстинг — ўз жигаринг эрур,
Ночор кунларингда елкасин тутар.
Менинг жигарларим бошига тўк нур,
Худойим, уларни юксакка кўтар...

* * *

Бардош деган бу майдонга тоқ тушган,
Фарзанд дея кўзлари муштоқ тушган,
Қора тунда сочларига оқ тушган
Она каби улуғ зот йўқ дунёда.

Билолмайман, оналарда не сир бор,
Юрагида дунё-дунё меҳр бор.

Онадан зур яна қандай сеҳр бор,
Она каби улуғ зот йўқ дунёда.

Не ғам келса, барин чекиб боради,
Бу ҳаётга жонин экиб боради,
Фарзандига борин тикиб боради,
Она каби улуғ зот йўқ дунёда.

Умрдир бу, сойдек оқиб ўтади,
Ғаму қувонч ўткинчидир—кетади,
Сўнгги дамда инсон англаб етади,
Она каби улуғ зот йўқ дунёда.

* * *

Юракни эзади рашк ила ёниш,
Узун кечаларим ўтадир бедор.
Қалбга хукмрондир ҳижрон, ўртаниш,
Ҳаётим қувончи фақат ўзинг, ёр.

Йўлингга боқаман интизор, нигун,
Қизғонаман сени ёзлар, кузлардан.
Ва лекин лабларим пичирлар беун:
Худойим асрасин ёмон кўзлардан..:

МУВАШШАҲ

Уғлим Шерзода

Шерболадек ҳадик билмай ўс,
Ер титрасин қадамлаарнгдан.
Разолатнинг йўлин доим тўс,
Замоннинг бўл одамларидан.
Ота-онанг фарзанди бўлгин,
Доим одам фарзанди бўлгин.

Қабристонга оғир сукунат чўккан,
 Сизнинг бошингизга келдим, онажон,
 Мен ҳамон кўз ёши тўкканим-тўккан,
 Айрилиқ нелигин билдим, онажон.
 Сизсиз не қилурман, волидам, энди,
 Мурғак юрагимни ғам-андух енгди.

Нур ёққан фаришта юзларингизни
 Қанийди бир бора силасам, эвоҳ,
 Ҳар бири дурга тенг сўзларингизни
 Эшитмоқни насиб этсайди Оллоҳ,
 Сизсиз не қилурман, волидам, энди,
 Муштдеккина қалбим ғам-андух енгди.

Соғинчдан бу кўнгил ўксиб йиғлайди,
 Уйда сувратингиз турар тикилиб.
 Бир оғриқ наштардек кўнглим тиглайди,
 Сиз кириб келмайсиз эшикдан кулиб,
 Сизсиз не қилурман, волидам, энди,
 Нозик вужудимни ғам-андух енгди.

Ким айтар: дунёда дардсиз бир юрак,
 Аламдан бу кўкси пора-пора йўқ?!
 Биламан, барига чидамоқ керак,
 Сабрдан, тоқатдан ўзга чора йўқ.
 Сизсиз не қилурман, волидам, энди,
 Бугун қизингизни ғам-андух енгди.

ВАТАН ПОСБОНЛАРИ

Баркашдек ой сочади шуъла,
Юлдузларга тўладир осмон.
Эл осуда кетар уйқуга,
Фақат сизлар сергаксиз ҳамон,
Эй Ватаннинг посбонлари,
Элнинг жасур ўғлонлари.

Сиз туфайли ҳар хонадон
Тўлгай гўдак кулгусига.
Сиз борки, тинч замин, замон,
Масъулсиз юрт келгусига.
Буюк боболар ёдисиз,
Алпомишлар авлодисиз.

Зоғлар келмас, токи сиз бор,
Яшнаган юрт бўстонига.
Қора булут чиқмас зинҳор
Элнинг умид осмонига.
Раҳмат, Ватан посбонлари,
Юртнинг метин қалқонлари.

МУНДАРИЖА

Сўз гавҳари	3
Қачон қайтасиз?	4
«Пешонам шўр дея...»	5
«Тошни юксакларга...»	5
Тазодли дунё	5
Баъзи бир аёллар	6
Ишон	7
Мувашишаҳ	8
Эркаклар	8
Тўртликлар	9
Тугён	11
Баҳор	11
«Қалбим озор чекди...»	12
«О ҳисларим...»	13
Кимдан хато ўтди	13
«Юрагинг тўлдирса пушаймон...»	13
Меҳр сўрайман	14
«Юрак тутунига кўмилган...»	14
«Ҳаётда суйанган...»	15
«Ўзингни санама бекаму кўст деб...»	15
«Сен кўз ёш тўксангу...»	16
«Куюниб сўзладим...»	16
Ҳувайдо бобомга	17

Қизгинā	17
«Биламан, азизим...»	18
«Бардош деган бу майдонга...»	18
«Юракни эзади...»	19
Мувашишаҳ	19
«Қабристонга оғир...»	20
Ватан посбонлари	21

Адабий-бадиий нашр

Мавжуда Ибайдуллаева
СИЗГА ГУЛ КЕЛТИРДИМ

Шеърлар

Муҳаррир *У. Қўчқоров*
Техник муҳаррир *Е. Толочко*
Мусаҳҳиҳ *Б. Равшанов*

Босмахонага берилди 17.05.2000. Босинга
рухсат этилди 12.06.2000 Бичими 70×90^{1/32}.
Шартли босма табоғи 0,88. Нашр босма
табоғи 0,68. Адади 2000 нусха. Буюртма
№ 99. Шартнома 1—2000. Баҳоси кели-
шилган нарҳда.

Адабиёт жамғармаси нашриёти, Тош-
кент, Жавоҳарлаъл Неру, 1.

Ўзбекистон Республикаси Давлат матбуот
қўмитасининг Тошкент китоб-журнал
фабрикасида чоп этилди. Тошкент—194.
Юнусобод даҳаси, Муродов кўчаси, 1-уй.

2000

Мавжуда Ибайдуллаева Тошкент шаҳрида тугилган. Тошкент Давлат университети журналистика факультетини тугатган. Шунингдек, Тошкент Давлат иқтисодиёт институтида ҳам таҳсил олган. Ҳозир у Андижон шаҳар «Тикувчи» ишлаб чиқариш корхонаси ва «Дилдора-У» хусусий фирмасининг раҳбаридир. Айни пайтда Андижон шаҳар «Тадбиркор Аёл» уюшмасининг раисидир.

Мавжуда Ибайдуллаева 1974 йилдан буён мамлакатимиз матбуотида ўзининг турли жанрдаги асарлари билан фаол иштирок этиб келади.